

The Many Names of Shavuot And the Name Shavuot

Which is the only holiday that is not a week and what is it called? Why?

Let's see what its many names are and why?

Ex. 23

וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסֵף בְּצֵאת הַשָּׁנָה
בְּאֶסְפֹּךָ אֶת־מַעֲשֵׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה:

and the Feast of the Harvest, of the first fruits of your work, of what you sow in the field; and the Feast of Ingathering at the end of the year, when you gather in the results of your work from the field.

Rashi

בְּכוּרֵי מַעֲשֵׂיךָ. שֶׁהוּא זְמַן הַבָּאָת בְּכוּרֵים, שֶׁשְׁתֵּי הַלֶּחֶם הַבָּאִין בְּעֶצְרָת
הַיּוֹ מִתִּירִין הַחֲדָשׁ לַמִּנְחוֹת וְלִהְבִּיא בְּכוּרֵים לַמִּקְדָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר וּבְיוֹם
הַבְּכוּרִים וְגו' (במדבר כ"ח):

which is the time for bringing the first-fruits, for the offering of the two loaves that were brought on the Feast of Weeks made it permissible for the first time during the year to use the new harvest of wheat for the meal offerings (Menachot 68b), and to bring the first fruits into the Temple, (Mishnah Bikkurim 1:3) for it is said, (Numbers 28:26) “And on the

day of the first fruits etc., [בשבעתיכם on your weeks etc.]”
(cf. Rashi on that verse).

Ibn Ezra: its the beginning of the wheat harvest

Haamek Davar: It is THE harvest, the one all pagans
celebrated. We celebrate it for G-d.

Do you bring bikkurim on Shavuot?

The Shita mekubetzet, a commentary on the Talmud in Bechorot 26b
says, bikkurim are brought after Shavuot, From Shavuot but Shavuot not
included. Rashi in his commentary on Sanhedrin 11b says you do bring on
Shavuot to minimize the trouble, the bother. It is less trouble because you
are already in Jerusalem anyway on Shavuot.

Haketav Vehakabalah: It is not the right time for fruits.

Ex. 34

וְחָג שִׁבְעַת יַתְעַשֶּׂה לְךָ בְּכוּרֵי קִצִּיר חֲטִיִּים וְחָג הָאֲסִיף תִּקְוֹפֹת הַשָּׁנָה:

You shall observe the Feast of Weeks, of the first fruits of
the wheat harvest; and the Feast of Ingathering at the turn
of the year.

Emor 23

וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הַבִּיאָתְכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע
שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה:

And from the day on which you bring the sheaf of elevation offering—the day after the sabbath—you shall count off seven weeks. They must be complete:

עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיהוָה:

you must count until the day after the seventh week—fifty days; then you shall bring an offering of new grain to the LORD.

מִמוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּי שָׁנִי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה
חֲמֵץ תֵּאָפֶינָה בְּכֹרִים לַיהוָה:

You shall bring from your settlements two loaves of bread as an elevation offering; each shall be made of two-tenths of a measure of choice flour, baked after leavening, as first fruits to the LORD.

וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם שֶׁבַע־כַּבָּשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפָר בֶּן־בְּקָר
אֶחָד וְאֵילִם שְׁנַיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם אִשָּׁה רֵיח־נִיחֹחַ
לַיהוָה:

With the bread you shall present, as burnt offerings to the LORD, seven yearling lambs without blemish, one bull of

the herd, and two rams, with their meal offerings and libations, an offering by fire of pleasing odor to the LORD.

וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבַּח שְׁלָמִים:

You shall also offer one he-goat as a sin offering and two yearling lambs as a sacrifice of well-being.

וְהִנְיִף הַכֹּהֵן אֶתְּם עַל לֶחֶם הַבְּכוֹרִים תִּנּוּפָה לְפָנָי יְהוָה עַל־שְׁנֵי כְבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לְכֹהֵן:

The priest shall elevate these—the two lambs—together with the bread of first fruits as an elevation offering before the LORD; they shall be holy to the LORD, for the priest.

וּקְרַאתֶם בְּעֶצְמָם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֵיתְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:

On that same day you shall hold a celebration; it shall be a sacred occasion for you; you shall not work at your occupations. This is a law for all time in all your settlements, throughout the ages.

Numbers 28

וּבְיוֹם הַבְּכוֹרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה בַּשָּׁבָעִתִּים מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

On the day of the first fruits, your Feast of Weeks, when you bring an offering of new grain to the LORD, you shall

observe a sacred occasion: you shall not work at your occupations.

Seforno

on account of the weeks of cutting, harvesting. בשבועותיכם, Compare Jeremiah 5,24 “the weeks” שבועות חקת קציר, appointed for the harvest.” The reason for the apparently at the beginning of this word here is ב superfluous letter similar to the use by Scripture of the same letter in בדם in Leviticus 17,11, or in Samuel I 2,5. It עשהאל or in Samuel II 3,27, בלחם נשכרו .is a form of emphasis of the word it introduces

Hizkuni

וביום הבכורים, “And on the day of offering the first fruits, etc,” The reason why this day is called: “the day of the first fruits,” is that commencing with that date the farmer can present such fruit from the current harvest in the Temple as his gift to G-d, i.e. the priests, His terrestrial representatives. The verse failed to mention the month, and from which day of that month this regulation applies. I have already explained the reason for this omission in my commentary on Leviticus23,21.

בשבועותיכם, “on your feast of weeks;” the word is translated by the Targum as בעצרתִיכֹן; since the Targum appeared, or in deference to its author, the name of the festival has been changed to Atzeret. [Presumably, this is on account of the stoppage of counting the omer. Ed.] Previously, this festival had been known as Shavuot.

וביום הבכורים על שם שמשם והלאה מביאין בכורי אדמה קורהו יום הכתוב באיזה חדש ובכמה בו וכבר פרשתי הטעם הבכורים לא פי' בפרשת אמור.

וביום הבכורים, “And on the day of offering the first fruits, etc,” The reason why this day is called: “the day of the first fruits,” is that commencing with that date the farmer can present such fruit from the current harvest in the Temple as his gift to G-d, i.e. the priests, His terrestrial representatives. The verse failed to mention the month, and from which day of that month this regulation applies. I have already explained the reason for this omission in my commentary on Leviticus23,21.

כו26

בשבועתיכם מתורגם בעצרתִיכֹן מכאן אנו קורין לחג שבועות עצרת.

בשבועותיכם, “on your feast of weeks;” the word is translated by the Targum as בעצרתִיכֹן; since the Targum appeared, or in deference to its author, the name of the

festival has been changed to Atzeret. [Presumably, this is on account of the stoppage of counting the omer. Ed.] Previously, this festival had been known as Shavuot.

Deuteronomy 16

שְׁבַעַה שָׁבְעֹת תִּסְפָּר-לָךְ מִהַחֵל חֲרִמְשׁ בְּקִמָּה תַחֵל לִסְפֹּר שְׁבַעַה שָׁבְעֹת:

You shall count off seven weeks; start to count the seven weeks when the sickle is first put to the standing grain.

וְעָשִׂיתָ חֹג שָׁבְעֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נֹדֶבֶת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:

Then you shall observe the Feast of Weeks for the LORD your God, offering your freewill contribution according as the LORD your God has blessed you.

Rosh Hashanah 5a

נפקא להו מדתני רבה בר שמואל דתני רבה בר שמואל אמרה תורה מנה ימים וקדש חדש מנה ימים וקדש עצרת מה חדש למנויו אף עצרת למנויו

The Gemara answers: **They derive it from that which Rabba bar Shmuel taught, as Rabba bar Shmuel**

taught: The Torah states to count the days, as it is stated: “A month of days” (Numbers 11:20), **and then sanctify a new month** with offerings. **And** the Torah also said to **count the days** from Passover, as it is stated: “You shall count fifty days” (Leviticus 23:16), **and then sanctify the festival of *Shavuot*** with offerings. **Just as the new month is sanctified for the unit of time by which it is counted**, i.e., for one day, **so too, *Shavuot* is sanctified for the unit of time by which it is counted**, i.e., for one full week, as it is stated: “Seven complete weeks shall there be” (Leviticus 23:15).

אימא עצרת חד יומא אמר רבא אטו עצרת יומי מנינן שבועי לא מנינן
והאמר מר מצוה למימני יומי ומצוה למימני שבועי ועוד חג שבועות
כתיב

The Gemara asks: But if so, **say** that the ***Shavuot*** offering may be redressed for only **one day**, as *Shavuot* is determined by a count of fifty days from Passover. How, then, is it known that the *Shavuot* offering has seven days for redress? **Rava said: Is that to say that we count only days until *Shavuot*, but we do not also count weeks? But didn't the Master say: It is a mitzva to count fifty days, and it is also a mitzva to count seven weeks**, which teaches that the Festival peace-offering brought on ***Shavuot*** may be sacrificed for an entire week. **And further, it is written** in the verse: “**The festival of weeks**

[*shavuot*],” which teaches that it is a Festival that is established through a count of weeks.

אור שמח הלכות תמידין ומוספין פרק ז

Ohr Sameach, Rav Meir Simcha of Dvinsk, 19th-20th century figure

:מ"ע לספור שבע שבתות כו', ומצוה למנות הימים עם השבועות כו

,ראה בספר המצות (מ"ע קס"א) לרבינו ביאור דעתו באורך

Rambam: It is a mitzvah to count the days with the weeks.

(notice, what is more important?)

אמנם באגרות הרמ"ה (עמוד קנ"א) האריך דמנין השבועות הוא

מה"ת דוקא בזמן שבהמ"ק קיים, וכמו דכתיב מהחל חרמש בקמה כו'

שבעה שבועות, אבל מנין הימים הוא מה"ת תמיד אף בזמן הזה, וע"ז

אמרו (מנחות ס"ו ע"א) אמימר מני יומי ולא מני שבוע, מ"ט זכר

,למקדש הוא, כי מנין השבועות אינו מה"ת

But in the letters of the Ramah, (Provence 13th cent.)

wrote at length that the count of weeks in a torah law only

when there is a Beit Hamikdash as it says, From the

beginning of the reaping of the sheaves you should start to

count 7 weeks. But the count of the days is always a torah

law even nowadays. And this is what they said, (Talmud

Menachot 66a) Ameimar counted days and not weeks.

Why? It is to remember the the Temple (only, not a torah

law), for the count of the weeks are not a torah law.

ואם תשאל מדוע, ע"ז אומר גזירת מלך הוא, ובסוד אלוקי מי יבוא, וכן הדברים ברבינו ירוחם (אדם נ"ה ח"ד), ולדעתי באמת הוא סוד ד' ליראיו שגילו לנו רבותינו בעלי התלמוד בפ"ק דר"ה (ה' ע"א) דילפי תשלומין לקרבנות ראייה וחגיגה בעצרת כל שבעה, דמה חודש למנויו אף עצרת למנויו, ופריך ואימא חד יומא, אמר רבא אטו יומי מנין שבועי לא מנין כו', ועוד חג שבועות כתיב, נמצא דדרשי דחג שבועות שתהא כל השבוע תשלומין לקרבנות החג שלו, וא"כ איתפריש לן הסוד,

And if you ask, why? I would say it is the decree of the King and it is among the secrets of G-d who can approach them? And so it is the Rabbeinu Yerucham. And I think that it is a secret the rabbis revealed in the first ch. Of Rosh Hashanah 5a, that they learn the make up of the sacrifices (of Shavuot) for pilgrimage and for rejoicing all seven days, for just as a month is in its constituent units, so too Shavuot is in its constituent units, and it also says, Shavuot. So it turns out that they interpret that the whole week is the make up for the sacrifices of the holiday, and so the secret is revealed..

דאמרה תורה מנה ימים וקדש עצרת יום טוב חד יומא, מנה שבועות וקדש חג שבועות לקרבנות הרגל, ובחל בשבת אינם רשאים להקריב רק בימי תשלומין, א"כ היום טוב של עצרת הוא לדורותיכם חוקת עולם, לכן המנין שלו הוא ג"כ לדורות, לזאת כתיב וספרתם לכם ממחרת השבת חמשים יום, ולא נזכר שם חג שבועות, אבל אמרה תורה קדש חג שבועות, דהוא תשלומין לקרבנות החג, כן המנין שלו הוא מנין השבועות ג"כ אינו רק בזמן שהקרבנות קרבים, לכן כתיב

(דברים טז, ט) שבעה שבועות תספור לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור, פירוש מזמן העומר, ועשית חג שבועות ולא כתיב מנין הימים כלל והוא ענין מחודש בזמן שהבהמ"ק קיים והקרבת קרבים בו, וזה עומק הדבר למעיין

For the Torah says, count days and sanctify Atzeret (the name of this one day holiday) one day and count weeks and sanctify the holiday of Shavuot for the sacrifices of the holiday and that is why it says The holiday of Shavuot you should make for you, when you start to cut the stalks (meaning cut the omer and bring the sacrifice, when there is a temple)

וכן סברת ר' אליעזר (מו"ק י"ט ע"א) דעצרת כשבת משחרב בהמ"ק לענין אבילות יעו"ש, וזה הטעם שאנו קוראים ביו"ט שני דעצרת כל הבכור, משום דחג השבועות כתיב, וכל השבוע לתשלומין, ודוק:
And so is the logic of Rabbi Eliezer in Moed Kattan 19a that Atzeret is like Shabbat in that it does not stop the mourning once the temple was destroyed. And this is why we read that part of the reading that says Chag Shavuot because the whole week is for make up.

Zman Matan Torateinu
The time of the given of the Torah
Ex. 19

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַר
סִינַי:

On the third new moon after the Israelites had gone forth from the land of Egypt, on that very day, they entered the wilderness of Sinai.

Shabbat 87a

תנו רבנן בששי בחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל רבי יוסי אומר בשבעה בו אמר רבא דכולי עלמא בראש חדש אתו למדבר סיני כתיב הכא ביום הזה באו מדבר סיני וכתוב התם החדש הזה לכם ראש חדשים מה להלן ראש חדש אף כאן ראש חדש ודכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל כתיב הכא זכור את יום השבת לקדשו וכתוב התם ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה מה להלן בעצומו של יום אף כאן בעצומו של יום כי פליגי בקביעא דירחא רבי יוסי סבר בחד בשבא איקבע ירחא ובחד בשבא לא אמר להו ולא מידי משום חולשא דאורחא בתרי בשבא אמר להו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים

The Sages taught: On the sixth day of the month of Sivan, the Ten Commandments were given to the Jewish people. Rabbi Yosei says: On the seventh day

of the month. **Rava said: Everyone agrees** that the Jews came to the Sinai desert on the New Moon, as it is written here: “In the third month after the children of Israel were gone forth out of the land of Egypt, **the same day came they into the wilderness of Sinai**” (Exodus 19:1), without elaborating what day it was. **And it is written there: “This month shall be to you the beginning of months;** it shall be the first month of the year to you” (Exodus 12:2). **Just as there,** the term “this” is referring to the New Moon, **so too, here** the term is referring to the New Moon. **And similarly, everyone agrees that the Torah was given to the Jewish people on Shabbat,** as it is written here in the Ten Commandments: **“Remember the Shabbat day to keep it holy”** (Exodus 20:8), and it is written there: **“And Moses said to the people: Remember this day,** in which you came out from Egypt, out of the house of bondage, for by strength of hand the Lord brought you out from this place; there shall be no leaven eaten” (Exodus 13:3). **Just as there,** the mitzva of remembrance was commanded **on the very day** of the Exodus, **so too, here** the mitzva of remembrance was commanded **on the very day** of Shabbat. **Where Rabbi Yosei and the Sages disagree is with regard to the determination of the month,** meaning which day of the week was established as the New Moon. **Rabbi Yosei held: The New Moon was established on the first day**

of the week, and on the first day of the week He did not say anything to them due to the weariness caused by the journey. On the second day of the week, He said to them: “And you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation; these are the words that you shall speak to the children of Israel” (Exodus 19:6).

פ"ז א 87

בתלתא אמר להו מצות הגבלה בארבעה עבוד פרישה ורבנן סברי בתרי בשבא איקבע ירחא בתרי בשבא לא אמר להו ולא מידי משום חולשא דאורחא בתלתא אמר להו ואתם תהיו לי בארבעה אמר להו מצות הגבלה בחמישי עבוד פרישה מיתבי וקדשתם היום ומחר קשיא לרבי יוסי

On the third day of the week, God said to them the mitzva of setting boundaries around Mount Sinai. On the fourth day of the week, the husbands and wives separated from one another. And the Rabbis hold: On the second day of the week the New Moon was established, and on the second day of the week God did not say anything to them due to the weariness caused by their journey. On the third day of the week, God said to them: “And you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation; these are the words that you shall speak to the children of Israel” (Exodus 19:6). On the fourth day of the week, God said to them the mitzva of

setting boundaries around Mount Sinai. **On the fifth** day of the week, the husbands and wives **separated** from one another. **The Gemara raises an objection:** Doesn't the verse state: "And the Lord said to Moses: Go to the people **and sanctify them today and tomorrow** and let them wash their garments" (Exodus 19:10), indicating that the husbands and wives were separated for only two days? This is **difficult** according to the opinion of **Rabbi Yosei**, who said earlier that the separation was for three days.

What is the connection of the chag hakatzir, hag habikkurim and chag matan torah?

Sefat Emet

בגמ' ה'לשון שלא שמת חלקי מיושבי קרנות כו'. כדאיתא בזוה"ק כי התורה נותנת חיים לכל הנבראים כמ"ש עץ חיים הוא. אילנא דחיי. רקת"ח העוסקים בה דבקינ

בגוף האילן וכל הנבראים כפי זכותם מתקרבים ומתרחקין להקרנות כנ"ל. לכן ביום הזה שמתעורר גוף האילן מתחדש חיות בכל התלויין בו ונקרא יום הביכורים מטעם זה. כ"כ בזה"ק אמור. ולכן אית בי' ביטול יצה"ר ונק' עצרת שהכל מתבטלין להתורה:

Sefat Emet

בשבועות יש ב' מיני התקרבות. לבות בני ישראל להשי"ת והתקרבות המקום ב"ה לבנ"י וזה שתי הלחם. ובנ"י מתפארין יום מתן תורתנו. והשי"ת בתורה מחשב עיקר החג על התקרבות לבות בנ"י דכתיב ביום הביכורים כו':

Sefat Emet

וחיי עולם נטע כו' כי כל חיות הבריאה הוא בתורה ובעת עשרת הדברות נמסר לבנ"י כל הנהגת הבריאה. ולכן נק' יום הביכורים כי עי"ז התיקון שנעשה אז שניתקן כל הבריאה בכח תורה ומצות שנתן השי"ת רמ"ח מצות עשה ושס"ה מל"ת שהוא עצות ותקונים בפרט על כל דבר. ועי"ז ניתקן כל העולם והכל תלוי באדם שהוא כולל כל הבריאה. ובתיקון עצמו מתקן כל הבריאה. ואיתא בעצרת יש ביטול יצה"ר לכן שתי לחם של חמץ. והענין הוא כי ודאי כמו שהוא עיקר בריאת אדם אם כי יש בו כח יצה"ר ג"כ מ"מ הוא נברא במעט כח באופן שמתבטל הוא לכחות הקדושה כמ"ש עשה האלקים כו' האדם ישר כו'. ונמצא ביום זה שנתבררו בנ"י והעמידו עצמם לפני הר סיני בלב ברור כמ"ש שיצאה נשמתן ע"י שהכירו באמת כח הבורא ית' כמ"ש אנכי ה' אלקיך שגילה להם כח אלקותו ית' והכיר כל אחד כח אלקות שנמצא בו וז"ש במדרש קול ה' בכחו לא נאמר רק בכח של כל אחד. ולכן נאמר בלשון יחיד שכל אחד הכיר כח אלקי ממעל שיש בו וממילא יש בו ביטול יצה"ר. וזה וחיי עולם נטע בתוכנו שכל החיות שבעולם תלוי בנפשות בני ישראל בכח התורה כנ"ל. ולכן נקרא יום הביכורים שנתחדש העולם ע"י

התורה. כמ"ש בטובו מחדש בכל יום מעשה בראשית ופי' הרב מפרשיסחא ז"ל
בטובו זו התורה שעל ידי התורה יש התחדשות בעולם. בפרט בעת נתינת התורה
נתחדש וניתקן כל הבריאה בכח התורה לכן נקרא יום הביכורים כג"ל. ואלה
הדברים יש להעמיק בהם והמשכיל יבין:

Sefat Emet

וביום הביכורים. כי תכלית בריאת שמים וארץ הי' בעבור התורה כמ"ש בשביל
התורה שנקראת ראשית ולכן ביום זה נגמר עיקר המכוון שהוציא הבריאה
הפנימיות מכח אל הפועל. וממילא כשניתקן העיקר ניתוסף כח והתחדשות בכל.
כמ"ש מחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית. וכתוב בספרים בטובו זו התורה
שבכח התורה הקב"ה מחדש בכל יום הבריאה. ומכש"כ ביום זה שניתנה בו תורה.
ולכן צריך להיות מקודם טהרה ימי הספירה שהם לטהרה עפ"י מ"ש לב טהור ברא
לי כו' אחר כך ורוח נכון חדש בקרבי: